

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, poi leta 2 K in za četrt leto 1 K. Naročnina za Novejšo 6 K, za druge fevnavstrijake delčke 6 K. Kdor budi sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Upravljanje "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se dopolni do odpovedi. — Odje "Katoličkega tiskovnega društva" dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koraka cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vratajo. — Upravljanje: Koraka cesta štev. 5, upravljanje.

Za inserate se plačuje od enostopne petilvrtre za enkrat 18 vin, ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne ogipse prizeren popust. V oddelku "Mala novavnica" stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka petilvrtre 24 vin, izjave in poslano 30 vin. — Inserati se sprejemajo do torča opečke. — Nenazajte reklamacije se poštimo prečka.

Boji za Gorico.

Primerne cene za Spodnji Štajer.

V petek, dne 12. novembra se je na okrajnem glavarstvu v Mariboru vršilo posvetovanje zaupnih mož-izvedencev. Določavale so se primerne cene za posamezne pridelke in živila. K posvetovanju so bili povabljeni zastopniki okrajnih glavarstev in mest Maribor, Celje in Ptuj. Od naše strani so bili navzoči: poslanec Pišek in posestniki Černej iz Frama, Kranjc iz Št. Jurja v Sl. gor., Korpar iz Leitersberga, Robič iz Lembaha, Pekiar iz Št. Jakoba in Žebot iz Maribora. Posvetovanje je trajalo od 10. ure dopoldne do 6. ure zvečer. Določile so se sledče primerne cene, ki bodo veljale za celo Sp. Štajersko:

Mleko: 1 liter v hlevu posestnika 26 v., če se nese v mesto pa toliko, kolikor določi mesto kot najvišjo ceno (2 do 4 v. pri litru več).

Surovo maslo I. vrste (slabejše voden) 4 K, II. iztisnjeno 5 K in III. čajno surovo maslo (iz mlekarn) 6 K 1 kg.

Jajca: 16 komadov 2 K.

Krompir: 100 kg 12 K na bližnji železniški postaji ali na javnem trgu v Mariboru, Ptiju in Celju in sicer za množine do 1000 kg.

Strd (med), tekoc: 1 kg 3 K.

Česenj: 2 K 1 kg.

Čebula: 60 v. 1 kg.

Meso: za deželo za vse vrste govejega mesa 4 K; za mesta: I. vrste (sprednje volovsko) 4 K 40 v. z 20 dkg lastnega prdevka; II. vrste (zadnje volovsko in prednje kravje) z 20 dkg prdevka 4 K 10 v. in III. vrste vse ostalo meso in meso mlade živine in bikov 3 K 80 v. z 20 dkg prdevka. Mesari morajo imeti napisne table o vrstah mesa na vsakem posameznem kosu. Svinjsko meso na deželi 4 K 40 v. Ceno za teletino in vse ostale vrste mesa določijo mesta sama.

Te cene bodo veljale dokler politična oblastva drugače ne ukrenejo. Omenjam, da sta zastopnika vojaške uprave izjavila, da bo tudi ista kupovala po teh cenah. Ko bodo politična oblastva izdala podrobna določila vseh cen, se bomo se povrnili k temu predmetu. Omenimo le toliko, da so naši zastopniki odločno branili kmečke koristi, kolikor je sploh bilo mogoče.

odposlanec cesarskega namestništva, namestniški tajnik Kraus iz Grada vrlo zavzemal za naše kmečke koristi in izborno povedarjal, da se morajo kmečki pridelki ščititi pred prenizkimi cenami, kajti kmečko ljudstvo sedaj itak plačuje ne samo izredno veliki denarni ampak tudi krvni davek.

Jajca, krompir in mleko.

Za Maribor in Ptuj.

O zasegi jajc, krompirja in mleka v mariborskem in ptujskem glavarstvu smo na uradnem mestu dobili sledeče podatke:

Jajca, krompir in mleko se iz okrajev Maribor in Ptuj ne smejo izvažati. Politična oblastva zo do-

ločila po okraju nakupovalce, ki nakupujejo jajca, ki so zasežena za mesto Maribor, Ptuj in bolnišnico Šternberk. Ti nakupovalci imajo uradne izkaznice. Drugi trgovci so od kupčevanja z jajci izključeni. Promet v okrajih pa je v toliko prost, da si sme vsak posameznik svoje potrebščine prosto nakupiti v okraju. (Štajerčeva trditev, da bi se jajca ne smela nikomur drugemu oddajati kot mestni občini, torej ne odgovarja resnici.) Posameznik sme vedno le toliko kupiti, kolikor potrebuje za potrebo svoje družine. Naj se torej nihče ne da begati, da ne bi smel jajc, krompirja ali mleka prodajati svojim odjemalcem, ki rabijo kupljene predmete v lastnem gospodinjstvu. Če pa bi rad kdo prodal jajca, krompir ali mleko izven okraja, ali poslal te predmete kakemu sorodniku, n. pr. iz Jarenine v Gradec, mora dobiti poprej za prevoz iz okraja potrebitno dovoljenje na okrajnem glavarstvu, za kar ne bo nobenih težav.

Glede cen pa določa uradna odredba sledeče: V slučaju, da se ne doseže sporazumljene glede cen jajc in mleka med mežami in nakupovalcem in kmetom, določi sodnija primerno ceno in sicer nespornim potom (ne potom advokata ali tožbe). To je novejša odločba, katere se je treba držati, dokler se drugače ne ukrene. Krompirju pa ne določa cene sodnija, ampak jo določi, ako se kupec in prodajalec ne moreta pobotati, cesarska namestnija po zaslišanju izvedencev. Sicer pa so primerne cene za krompir in za druge predmete, kakor po ročamo na drugem mestu, že določene.

Omenjam, da bo mariborsko glavarstvo na mestne stroške odslej dalo po občinah zbirati mleko in sicer po posebnih voznikih. Občine so dobine v tem oziru primerna navodila. Kar potrebuješ za se in svoje, tega ni treba prodati. Krompir pa kupuje mariborska mestna občina. Prosto je tudi, da se isti pripelje na trg v Maribor. Prodajna primerna cena je 12 K za 100 kg.

Rjavenje vina.

Letošnja jesen je bila po večini deževna in grozdje je pričelo vsled tega v zadnjem času pred trgovino gniti. Tudi med trgovijo je večkrat nagajal dež, tako, da ni bilo mogoče takoj vestno gnilega grozdja, oziroma gnilih jagod odbirati, kakor bi bilo treba. Tudi je gotovo malokdo žveplal mošt, kar je v tem slučaju zelo priporočljivo. Zato je letos pričakovati, da bo vino sploh močno rjavele.

Kaj imenujemo rjavenje vina, je večini vinogradnikov že znano. Vino, ki je podvrženo tej bolezni, je po kipenju v sodu še svetle barve. Kakor hitro pa pride v dotiko z zrakom, n. pr., če ga pretočimo ali nastavimo vino, ali če ni v prav polnem sodu, potem spremeni svojo barvo ter postane bolj temno in se noči učistiti. Pozneje postane rjavo in včasih celo tako gosto, da ni za rabo. V poletnem času pa tako vino, če ni pravočasno pretočeno in če ni z njim pravilno ravnano, prav rado zavre in se pokvari. In vendar se da rjavenje vina in z njim združena nevarnost, da se vino pokvari, prav lahko odpraviti. Zato naj bi vsi vinogradniki, vinotržci, gostilničarji in drugi, ki imajo z vino opraviti, uvaževali sledeči strokovni nasvet: Mlado vino kaže letos na vsak način pred Božičem pretočiti in pri tem zažveplati. Predno vino pretakamo, se bolje že sedaj pri kipenju, je treba, da ga preskusimo, je-li stanovitno ali če je rjavenju podvrženo in v koliki meri. V to svrhu vzamemo iz vsakega soda kozarec vina in ga pustimo odprtega vsaj dva dni stati, najbolje kar na sodu, v katerem vino leži. Če po preteklu tega časa vidimo, da je vino ostalo tako kot je bilo poprej, oziroma, da

se je začelo od vrha dolj čistiti, potem je to znamenje, da vino nima nagnjenja k rjavenju. Tako vino nje ravno potreba žveplati, priporoča se pa vendar, da se pa pri prvem in drugem pretakanju nekoliko zažvepla. En tenek, azbestni trak žvepla zadostuje za bariglo (6–7 hl) vina.

Kadar mislimo tedaj vino pretočiti, si pripravimo dober, snažen sod, dobro ga pomijemo in na to v njem zažgemo toliko trakov na žici obešenega azbestnega žvepla, kolikokrat 6 hl sod drži. Več pa kot 3 do 4 trake na enkrat ni priporočljivo zažgati, ker si cer žveplo v takem slučaju nepopolno pogori. Če je sod velik in je tedaj treba žvepla več zažgati, zažgemo 2 do 3 krat vselej samo po 3 trake. Koj na to, ko je vse žveplo v sodu pogorelo, začnemo vanj pretakati vino in ko je sod pričetkom spomlači, tedaj mesca svečana ali sušca, pretočimo vino na ta način še enkrat. Nekaj drugega je, če postane vino, ki smo ga dali v kozarec "na probo", po preteklu dveh dni bolj temne, to je temnorume barve, potem zadostuje, ako pri pretakanju zažgemo v sodu na vsakih 300 litrov en azbestni trak žvepla. Ako pa se vino obenem zogni in prične izločevati rujavkasto blato, obenem pa se prikažejo na površju vina neki mastni madeži, tedaj je v njem veliko škodljivih glivic, ki bi ga gotovo popolnoma pokvarile. Da se to ne zgodi, ga moramo močno zažveplati, to je vzeti na vsakih 100 do 150 l vina en azbestni trak žvepla.

Rjavanju podvrženo vino pa pretakamo vedno tako, da pride čim manj mogoče z zrakom v dotiku, tedaj najbolje iz soda v sod in s pomočjo vinske pumpe. Kdo pa je zamudil vino žveplati pri pretakanju ali ga je žvepel pre malo, tako da še ni stanovitno, ta naj mu dodene pozneje nekaj natrijevega bisulfita, ki se razmeša v kozarcu vode, nalije v sod in potem dobro premeseš. Sevava je treba tudi bolno vino spomlači še enkrat pretočiti, pri tem pa le malo zažveplati, zlasti če je po prvem pretakanju in žveplanju že stanovitno.

Močno žveplano vino diši v pričetku po žvepku (žveplenem dvokisu) in povzroča v večji meri zaužito, glavobol. V nekaj tednih se pa ta duh iz vina izkadi, oziroma v njem preustroji v drugo obliko in tako iz vina izgine. Zato moramo žveplano vino pustiti vsaj nekaj tednov (v prvem slučaju 1/4 dne, v drugem 1/2 tedne in v tretjem 6 tednov) ležati, predno ga nastavimo za prodajo. To velja zlasti za gostilničarje, ki pri polnjenju vina žveplajo, kajti vinogradnik ga itak na drobno letos ne bude prodajal.

Svetujem nujno vsakemu, ki ima z vino opraviti, da se ravna po teh nasvetih, sicer zna utrpeti veliko škode, ki bi pa bila posebno občutna, ko je vina na malo in ko ima visoko ceno.

Vinarski nadzornik Skalicky.

Austrijsko-italijansko bojišče.

Boji za Gorico se naljujejo. Strašni in krvavi boji. Italijani ne morejo naprej.

Grdo pa je, da se znajdejo ljudje, ki razširjajo po mestih in trgih, mogoče tudi po vasih, od časa do časa vznemirajočo vest, češ, da je Gorica padla. Raznaševalce takih vesti, najsi bodo kake narodnosti ali stanu bodi, je treba brez usmiljenja nazzaniti. To vendar ne gre, da bi pokveke razširjale daleč za fronto take govorice, dočim se naši slovenski in hrvatski in drugi fantje na fronti noč in dan borijo v najhujšem ognju in z največjim junastvom za našo varnost. To se pravi, ne zavupati našim braniteljem! Tako mišljenje se ne more dovolj strogo obsojati.

Mi stavimo slejkoprej vse naše zaupanje na hrabrost našega vojaštva na fronti proti Italijanom. Pač pa ne damo mnogo na različne cenčarje, ki prihajajo baje preko Švice iz Italije. Tako n. pa da je ljudstvo vedno bolj razburjeno vsled neuspe

hov in da je pričakovati tudi rabuk. Vse prerokbe o ustajah se v tej vojski niso obistinile, za to ne verjamemo tudi na italijansko. Nadalje da bo parlament odločno nastopil proti vladi in da je ministrstvo Salandra pred padcem. Parlamenti so sedaj v vojski pač najnajnji sposobni za odločne nastope in ninistre mečejo ne parimenti, ampak dogodki na bojiščih.

Italijani obstrelejujo Gorico.

Italijane grozno jezi, da ne morejo dobiti naše solnečne Gorice v svojo posest. Skoro šest mesecov že traja ljuti boj za to prevažno našo postojanko. Vsi srditi italijanski napadi na goriško območje so se dosedaj vsled hrabre obrambe naših vrlih čet pod strašnimi sovražnimi izgubami izjavili. Gorica je še vedno naša. Ker so Lahi sprevideli, da mesta itak ne morejo dobiti v svojo posest, so sklenili Gorico — spremeniti v razvaline. V soboto dne 13. novembra so začeli Italijani posebno močno metati na mesto bombe iz svojih težkih topov. Kakor pravi naše uradno poročilo z dne 15. novembra, so Italijani s svojim obstrelevanjem usmrtili 58 civilnih oseb, 50 pa ranili. Kakih 300 hiš in skoro vse cerkve ter samostani v Gorici so težko poškodovani.

Iz vojnega časnarskega stana se o obstrelevanju Gorice poroča dne 15. novembra:

Obstrelevanje Gorice se je pričelo že dne 18. oktobra in je trajalo z menjajočo srditostjo do danes (15. novembra). Nekateri dni je padlo v mesto več kot 100 strelov iz topov vseh velikosti. Posebno mnogo težkih šrapnelov je padalo v mesto. Obstrelevanje se je navadno začelo v prvih jutranjih urah in je doseglo med 3. in 4. uro poldne svoj višek. Proti večeru je pa obstrelevanje navadno pojenjalo. Ranjenih je posebno mnogo otrok. Dvakrat je en granatni strel usmrtil štiri male otroke.

Samostan na Sveti gori je pogorel, tamošnja cerkev je uničena. Zakristija stolne cerkve je razrušena, samostan Kostanjevica je zadet od več granatnih in šrapnelnih strelov. Streha in slikarije na cerkvi, kakor tudi samostan so poškodovani. Uršulinski samostan v sredini Gorice je do polovice razrušen. V cerkvi sv. Antona je bomba iz zrakoplova predrala streho.

Oba goriška kolodvora sta preluknjena po artilerijskih kroglah. Cerkve v predmestjih ter one v Pevmi, Štandrežu in Oslavju so popolnoma razstreljene. Tudi imenovani kraji so večinoma porušeni. Od Gorice je največ trpel južni del mesta. Le malo hiš v tem delu mesta je nezadetih. Ceni se, da je v celiem mestu do 300 hiš več ali manj močno poškodovanih.

Italijani branijo vernikom na pokopališče.

Na Vernih duš dan so Italijani posebno močno obstrelevali cesto, ki vodi na pokopališče pri Gorici. Ljudje, ki so bili na potu na mirovor, so se morali vrniti. Značilno je, da se Italijani obstrelevali to cesto, dasiravno se ista z italijanskimi postojanki dobro vidi.

Huda bitka na vseh Svetnikov dan na Dobrdolski planoti.

Z italijanskega bojišča 6. nov.

Dobrdolska planota je poginila italijanske vojske.

Strašna borba, ki se bije na Dobrdolski planoti in pri Gorici, presega vse srditosti dosedanja svetovne vojske. To trdimo vojaki, ki smo se udeležili groznih borb v Belgiji pri zavzetju Antverpn, v Srbiji in na Rusko-Poljskem, in to pravijo tudi višji častniki in vojni strkovnjaki.

Naklep Laha je bil, da mora priti na Vse Svetnikov dan v Trst. Zato so kakor poprej že več dni poskusili predeti našo bojno črto.

Grožnji so bili dnevi na tem bojišču. Mrzla burja z mrzlim redkim dežjem je razsajala že več dni. Visoko gori nad nami je plaval italijanski letalec, poizvedujoč po naših postojankah. Metal je bombe, naši obrambni topovi so ga preganjali. Strelji so se križali, enkrat z južne, enkrat s severne strani, tako, da je kmalu vse nebo prepre-

zeno z rdečimi meglicami eksplozij. Poka pred nam, za naši, nad nam, na levi in na desni. Zemlja se trese, če veku zastaja sapa in zdi se mu, da se svet podira, da se zemlja odpira in pozira vase hribe in doline, reke in morje. Hujšega ognja menita v peku ni, kakor je tu na Dobrdolski planoti zadnjih 14. dn.

Spominjam se na danes, leta Vseh Svetnikov dan, ko smo stali v hudi bitki. Padlo je od ene stotnje več mož med njimi je padel tudi naš portočnik. Pri pogrebu so mu zapeli vojaki pesem: »Kje dom je moj?« Ta pesem je vsakega pretresla. Tako danes iz tisočih grobov, ker počivajo pod tujo grudo junaki, ki so padli na raznih bojiščih kličejo: »Kje dom je moj?«

Marsikatera sestra svojemu bratu in žena svojemu možu bi danes rada položila na grob cvetlični venec, pa žalibog to ni mogoče. Vsak izmed nas, ki stojimo tu na bojišču, se lahko vpraša: »Kje dom je moj?« Mnogoteri pade in na njegovo mesto pride drugi in tretji, četrti — brez konca in kraja.

Rekel sem, da marsikateri pade. Da, res je! Dobrdolska planota je že marsikatero mlado življenje ugasnila, a Dobrdolska planota je za italijansko vojsko prava klavnica, najmanj v desetkrat večji meri kakor za naše vojake.

Joj, koliko jih je te dni padlo in jih še pada. In tam ležijo nekopani, tam ob naših žičnih ograjah.

Naš ogenj vse pokonča in vrže na tla. Eden pade, pride drugi, ki hoče preko mrtveca, a še on pade na krvavega brata. Pridrvi cela vrsta. Strelijanje iz naših strojnih pušk in naše pehotne jame zastavi pot. To je prava žetev italijanskih vojakov. Pade prva, pade druga, tretja in četrta vrsta. Pade na tisoče mož in mladeničev. Ko vsi obnemorejo, se od zadaj zopet oglašijo topovi, ki naznanjajo, da se borba moža z možem končuje. To je strašno! To je slika, katere cloveška roka ne mora popisati. Le srce vse to občuti, ki pa ne more povediti.

Mi se mnogokrat vprašamo, zakaj, začaj toliko žrtev na oltar izdajalstva. In vest nam na to vprašanje odgovarja: Izdajica je hujši od ubijalca. Sedaj pa še izdajalstvo Italije maščuje in pokončuje silne množice cvetočih italijanskih mož in mladeničev. Izdajalec nima mirne vesti. Judež Iškarjot se je obesil in tako sklenil svoje grešno življenje, z naglo smrtjo. Italijansko izdajalstvo pa pokončujemo mi, in britko maščujemo pravico.

Lah nam je hotel poteptati in ukrasti naše lepe slovenske pokrajine, našo sinjo Adrijo, Goriško in krško Istro.

Kraška planota se trese, hrib in plan ječita pod jaklenimi udarci gorečih izstrelkov, grom udarja, morilno orožje žvenkeče, a naš vojak kljubuje usodi, kljubuje ognju in odbija napade sovražnika s tako silo, da ječi cela Italija pod udarcem obrambe naše Dobrdolske planote. Naša Dobrdolska planota bo pogin Lahov, kakor so bili mogični slovaški Karpati pogin ruske orjaške vojske. Saj po grozni strašni nevihti navadno zasije lepo sonce, solnce miru in sreče, ki bo prineslo nam zmago in srečni svobodni razvitek na naši slovenski zemlji pod žezlom habsburške cesarske hiše. — P Horvat, topničar pri 305 cm možnarjih, doma od Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji.

Raje umreti, kakor hinavce rediti.

Z italijanskega bojišča 6. nov.

Odkar je pričel polentar bljuvati strašen ogenj na nas, Bogu in cesarju zveste branitelje, se nismo mogli veliko oglašati v našem »Gospodarju«. Bili so dnevi, ki se ne dajo popisati!

Nahajam se od prvega dne, kar je izbruhnila vojska, zmiraj na bojišču, akoravno ne cel dan s puško v roki v strelskej jarkih. Kljub temu pa imamo zelo nevaren in clovekoljuben posel in ta je, da odvajamo naše drage ranjene brate iz strelskej jarkov na obvezališče. Ta posel je zelo težaven in nevaren, posebno v tem strašnem kamenju. Delamo največ ponoc, ker se podnevi ne da. V peklenskem 12dnevнем ognju smo imeli posebno veliko opravila, kjer je vsak posameznik se moral izkazati izvanrednega junaka, drugače bi se pa mogoče že velika polentarska armada valila zares na naših tleh. V teh strašnih dneh so zopet zadobili naši spodnještajerski junaki lovorcev venec. Nič manj kot 26krat so polentarji jurišali ali »šurmali« na naše neomajene polko s podvojeno močjo ter streljali tako hudo in vseh največjih topov, da so se vsi deli Dobrdolske planote zibali. In kaž-

je bilo nazadnje? Ko so prišli polentarji do naših od njihovih granat popolnoma razdrijani postojanki, so naši fantje in možje zaupili: »Z Bogom in Marijo za slovensko domovino!« ter udarili z bajonetom po polentarjih, da je bila groza. Samo ena stotnja od našega pešpolka jih je v eni uri spravila okrog tisoč na drugi svet. Ko so Italijani, — vmes so bili tudi Francozzi, — zagledali naše fante, so glasno kričali: »Dio benedetto! Mama mia!« ter bežali, da se je kar kadilo za njimi. Kar jih je ostalo, si bodo zapomnili na veseke Borovečeve neustrašeno armado, katera ne pozna nobenega pardona. Kako so naši fantje z lahkoto prenašali te grozovite napade, je dokaz zahvala našega nam ljubega sivilskega vladarja. Tudi v naši katoliški veri smo na bojišču zelo močni. Dokaz temu je Vernih duš dan, kateri bo marsikom ostal v spominu! V jutru točno ob 9. uri je naš veleč. g. vojni kurat Marko Škofič daroval v sredini ranjencev sv. maršal po imel potem pridigo. Po maši smo se udeležili »Libere« za drage brate ter šli po sklanjam potu med pokanjem topov v procesiji na pokopališče, kjer počivajo sladko naši padli junaki. Marsikatero okrog je bilo solzno. Še pred enim dnevi sva govorila z dragim priateljem in drugi dan sem že stal ob njegovi gomili.

Spomnili smo se v goreči molitvi vseh padlih ter se tako razšli k svojim novim poslom. Vi pa, dragi rojaki, spominjajte se nas radi v molitvah, da bomo še lažje prenašali te grozne ure ter se enkrat — seveda mi upamo, še letos — zopet sešli in si zopet gledali iz oči v oči v milem domačem slovenskem kraju. Vaše molitve nas delajo močno in neustrašeno, kar bodo dokazala mnoga odkrivanja, katera krasijo prsa spodnještajerskih junakov.

Zagotovimo vam, dragi rojaki: »Most Italije do naše lepe Adrije in Slovenije je porušen in izdajalec leži sramotno usmrčen pod njim! V nas pa živi prav Radeckijev duh: do zadnjega moža raje posteno umreti, kakor pa hinavce na slovenski zemlji rediti!«

V imenu vseh tukajšnjih Muropoljev, Ljutomerčanov in iz Slov. goric sploh, izrekam prisrčne pozdrave! Vaš udani Dragotin Novak, stražmojster.

Mi smo nepremagljivi.

Prijatelj nam piše: Nahajam se že od začetka v vojni; bil sem v daljni Galiciji, kjer sem bil tudi ranjen in sedaj sem na fronti proti močnemu zavratnemu sovražniku Lahu. Tu mi v vseh ozirih veliko bolj dopade kot pa na severnem bojišču. Ker stojimo skoro vedno na enem mestu, smo si napravili prav udobno stanovanje. Seveda da precej truda radi kamenja in skal, a le dobre volje je treba, pa gre. Kritja, katera si naredimo, nam služijo v prvi vrsti v obrambo proti sovražnim krogljam, obenem pa v njih tudi dobro spimo, obesujemo itd. Vsi smo zelo dobre volje, ker vidimo laške neuspehe in blamaže. Opravljamo z veseljem vse dela v obrambo naše mile slovenske domovine. Zaman so vsakdanji sovražni napadi in navali na naše postojanke, zaman grozno obstrelevanje s težkimi topovi, naše postojanke so nezavzetne. Avstrijsko-slovenski junaki jih branimo! Upamo, da bodo naši številni sovražniki uvideli, da smo nepremagljivi. S tem dosežemo častno zmago in željeni mir. Do tedaj pa krepko naprej!

Na skorajšnje svidenje! Pozdrave vsem stajerskim Slovencem.

Topničar J. Avžner.

Hrabri slovensko-štajerski domobranci.

Iz vojnega tiskovnega stana se z dne 13. novembra o bojih pri Doberdolu in Gorici:

Niti koraka razrite kraške zemlje nismo izgubili. Na Griže Brdu je odoil štajerski domobranci polk št. 26 dne 10. novembra pet italijanskih napadov, ob katerih je naskakovalce vselej sprejel z izvajajočimi »Avanti«-klici in z morečim ognjem.

V doberdolskem peklu.

Vojni poročevalec »Az Ester« piše: Najhujše v bojih v doberdolskem peklu je bližinski boj. Italijani vdero včasih v posamezne, od težkih granat razstreljena pozicije, ali nikdar se jim ne posreči, da bi se v njih ustalili. Italijani so pogumni, ali niso dosti vstrajni. Znajo umirati, ali ne znajo zmagovati. Ne vzdrže protinapadev. V bližinskih bojih vedno podležejo. Naše na Dobrdolski planoti bojujoče se čete imajo novo orožje: sablji podoben dolg bajonet. Pred tem orožjem Italijani trepetajo.

Izgube Italijanov so velikanske. Na nekaterih mestih pred našimi pozicijami je telike trupel, da ni mogoče preko njih.

Italijanski zrakoplovci ubili župnika.

O. F. D. Zubac poroča v »Novinah«: »Pred nekaj dnevi sem odšel s svojega mesta, da zamenjam tovariša pri nekem sanitetnem oddelku, ki se je nahajal v najblžnjem kraju za bojno črto v malih, v naglici napravljenih barakah. Celi dan je tulil okoli nas ljut topniški boj, malo pred poldnevom so krožili nad nami italijanski zrakoplovi in metali bombe na naše barake, ki so bile na krovu označene z rudečim križem. Tu sem se nahajal z ranjenci, katere smo prenesli sem iz linije. Potreboval sem nekaj cerkevih stvari in obiskal župnika. Ko grem od njega proč, začujem silen pok pri župnikovem stanovanju vik in krik, ljudje so bežali. Italijanski zrakoplovci so vrgli bombo. Skočil sem nazaj v župnišče in dobim dobrega duhovnika pred pragom hiše, ležečega v krvi. Bomba ga je zadela, boril se je s smrtno. Mogel sem ga djeti še v sveto poslednje olje, za par minut je bil mrtev...«

Smrti je ušel.

Desetnik Franc Ungar, doma iz Št. Jurja ob juž. žel., piše:

Dne 31. oktobra sem bil v veliki smrtni nevarnosti. Polentar je namreč po noči z minskim metačem streljal na nas. Ena mina je ravno za meter pred menom padla na tla in se je ob moji postojanki razpočela. Jaz sem ravno pred petimi minutami na dotičnem mestu moštva delil hrano. Imel bi še naprej nadaljevati in deliti ostalo hrano, toda v mojo lastno srečo sem prenehala ter še sebi napočnil šalo in odšel v svojo postojanko jest. Ko sem začel jesti, je mina eksplodirala ter okoli mene raztrgala vse na drobne kosce. Postojanko, ki je bila zraven, v kateri sem jedel, je razrušilo in mene zasulo, da nisem vedel, sem li živ ali mrtev. Toda Bog me je obvaroval, ostal sem zdrav in nepoškodovan, le malo ramo sem dobil na glavo.

Tako na to sem se odločil, dotično mesto natancje ogledati, kjer je mina eksplodirala. Videl sem, kakšno jamo je razrila v trda tla, da bi bil lahko konja zakopal v njo. Spoznal sem očitno, kako me je Bog čudežno obvaroval, da sem še ostal pri življenu. Na drobne kosce bi me lahko bilo raztrgalo. Tako je nekatere moje tovariše. Naj jim bo zemljica lahka! Niso se bali umreti za domovino. Večkrat sem že slišal, kako je bil že mars kateri čudežno obvaroval, ali jaz tega skoraj nisem prav verjej. Toda sedaj, ko sem to sam skusil, pa sem popolnoma prepričan, kako Marija čudežno obvaruje človeka, kateri se k njej zateka in se ji priporoča. Kadar sem bil zadaj za bojno črto, sem večkrat obiskal cerkev in se udeležil sv. maše ter se priporočal Bogu in anglešju varihu. Omenim še tudi, da so pri tej ofenzivi bili tukaj tako hudi boji. Polentar je mislil predreti našo bojno črto. Teda mi slovenski fantje vedno dobro branimo našo zemljo. Vsi napori in naskoki so bili krvavo odbiti in je imel sovražnik mnogo izgub.

Laška granata in svinja.

Z južnega bojišča se poroča:

»Ob bojni črti se marsikaj doživi, sliši in vidi, kar se ne more in ne sme javno zapisati; so to dogodki, ki v človeku vzbujajo zdaj smeh, žljaj, jok; tu se človeku nudi v resnici le »gola resnica«. V misli imam dogodek, ki se je vršil v tako žalostnih trenutkih, in vendar je povzročil mnogo smeha pri častnikih, vojakih in kmetih. Povem ga po resnici z navedbo kraja in dneva.

Bilo je dne 25. oktobra t. l. ob pol 11. predpoldne, ko so Lahi nenadoma začeli obstreljevati stopovi vas Levpo na Kanalskem. Vse je začelo bezati in vptiti, vojaki, možje, žene, otroci; iz vseh biš so izganjali živino, zakaj rečem atera poslopja so že pričela goreti. Tako je tudi cerkevnik, v kojega hišo je priletela granata in jo začigala, priganjal svojo debelo svinjo izpred hiše in jo hotel spraviti v varen kraj, toda tej nesrečni živali se nikakor ni mudilo, tako da jo je moral cerkevnik prepustiti njeni negotovi usodi in sam zbežati v varno zavetje. Vse je gledalo iz varne daljave, kam se bo sedaj ta žival obrnila in kaj bo z njo. Marsikate remu so tekle sline pri misli, zakaj se ni to v teh časih tako dragoceno žival pravočasno zaklalo in mirno použilo; pa sedaj ni bilo več časa za take požrešne misli. Granite so gosto priletevale, in vsak je nehote, dasi so žene in otroci vpili, gledali na vas, kaj bo z v njej edno živem ostalem bitju — s svinjo. Kar pade granata petdeset korakov daleč od živali; vsak je mislil, da bo sedaj oblezala ali pa bežala. Ne, rasprotno. Mahnila jo je popolnoma mirnim in zdravim korakom proti od

granate skopani in se kadeči jami; ko to prevoha, se lepo mirno vleže vanjo. Dasi so bili trenutki skrajno resni in zaostni, vendar se je vsak smejal živali, ki je tako malo vpoštevala laško granato. Pa še ni konec prizora. Dvajset korakov od jame, kamor se je vlegla debelu harca, pada zopet druga granata in napravi novo se kadečo jamo, daleč raznašajoč kamenje in železne drobce izstrelka. Vsak je bil prepričan, da je sedaj žival gotovo proč. Pa ne. V veliko začudenje vseh opazovalcev vstane zdrava iz jame in jo reže naravnost k novi jami, jo ovoha in se zopet vleže vanjo. Častniki in vojaki so noreli nad smešnim prizorom. Vsklikov: »svinjska sreča ni manjkalo. Dasi so granate še vedno žvižgale v vas, je kmalu nato debela žival zdrava vstala iz jame in izginila med hišami v vasi. Kaj si je ta žival mislila ali ne mislila, ko se je vlegla v jame laških granat, to prepustim v rešitev študiranim ljudem; eno je bilo pa takoj na mestu gotovo: da s svojim obnašanjem nikakor ni povzdignila pri vojakih in kmetih čuta spoštovanja do laških granat. In to je tudi res; že prej ga ni bilo, sedaj pa še manj.«

Življenje na snežnikih.

Z italijanskega bojišča se nam piše:

Pred šestimi tedni, ko smo dospeli na te orake, si pač nisem mislil, da mi bo mogoče tukaj dolgo živeti, kajti pretresel me je mraz, da sem šklepetal z zobmi, kot drdra na vel. petek. Toda že drugi dan sem opazil, da bo življenje na gorah dokaj zanimivo. Tukaj smo pred sovražnikom mnogo bolj na varnem, kot n. pr. v dolini. Pristop mu je na mnogih krajih nemogoč, tam pa, kjer bi se le s težavo priplazil k nam, stoje vojaki na straži, kateri bi ga, še predno bi se priplazil na vrh, kmalu poslali na oni svet.«

S anujemo v lesenih barakah, vzdanih v steno, kjer kurimo noč in dan in je torej precej toplje. Vode ni blizu, zato pa si jo napravljamo iz snega, katerega je več kot dosti. Vsako jutro gre nekaj mož z vrečami in ločatami po snažni sneg, in kdo ga nabašejo, ga nesejo kuhanju rekoč: »Sedaj smo prinesli v mlin, in pri takih besedah se črni kuhan vedno smeji. Točaš kuhan izgleda ravno tako, kot se čita v knjigi »Slov. fantje v Bosni in Hrcug. vini« o slugi Pipcu, ki kuha kavo in pripoveduje zgodbico o mori. Nekateri mu pravijo tudi Poljančev Cencek, ker ima kapo prežgan in mu gledajo črni lasje skozi ko tistem dečku, ki ga je opisal Ksaver Meško.«

Tudi drva napravljamo našemu kuhanju in za našo barako in sicer sekamo pritlikavce, ker večjih dreves ni. Vsi vojaki radi delamo in skrbimo vse za enega in eden za vse.

Kdo bi mislil, da pride človeku v vojski tudi na m'sel kepanje, in vendar je res; včasih se namreč tudi kepamo. Ko pa nas začne zebsti, gremo v barake ali pa v kuhinjo k »Pipcu«.

Od začetka smo imeli dosti dela, ko smo postavljali barake, pa vsak je delal z veseljem, ker je vedel, da bo potem pod stroho in na toplem.

Pozdrave!

Franc Bečan.

Novi vpoklici v Italiji.

Italija je poklicala pod orožje novince vseh treh vrst letnika 1896 in vse črnovojniške zvezance letnikov 1892, 1893 in 1894, ki so bili pri prebiranju spoznani za sposobne za orožje.

Naši zrakoplovci metali na Verono bombe.

V nedeljo zjutraj, dne 14. novembra so avstrijski zrakoplovci pripluli nad Veronu in metalni na mestu bombe. Od treh zrakoplovov, ki so krožili nad mestom, je vrgel vsak 5 do 6 bomb. Na trgu »Piazza d' erbe« je ravno bil tržni dan, ko je padla prva avstrijska bomba. Množica je preplašena bežala s trga. Ena sama bomba je usmrtila 18 ljudi. Kakor pravijo italijanska poročila, je mrtvih 30, težko ranjenih 29, lahko ranjenih pa 19 oseb. Bombe so porušile tudi nekaj hiš. (Mesto Verona leži v Gornji Italiji, južno od Južne Tirolske.)

»Velikanska italijanska zmaga.«

List »Athina« prinaša s Krfa brzjavko, po kateri so italijanske vojne ladje, ki so se nahajale

kraj otoka, zapazile ponoči, kako se jim približuje črne pike. Jasno jim je bilo takoj, da je poskus s strani avstrijskih torpedov in podmorskih čolnov, da napadejo italijanske ladje. Raditega so Italijani takoj začeli ljuto streljati iz vseh svojih topov. Angleško in francosko brodovje je prihitelo preplašenim Italijanom na pomoč in tako je trajala bitka vso noč. Ker pa sovražno topništvo ni nič odgovarjalo, so se premaknile italijanske ladje in izvedele, da so se borile z veliko množino naplavljenih drv iz reke Avosa.

Zopet dve italijanski ladji potopljeni.

V zadnji številki »Slov. Gosp.« smo med najnovnejšimi vestmi poročali o potopu italijanske ladje »Ancona«. V Italiji je radi potopitve te ladje nastalo grozno razburjenje, ker nihče ni pričakoval, da bi naši podmorski čolni tudi na južno-zahodni strani Italije prežali na italijansko brodovje. Poroca se, da je bilo od 496 potnikov, ki so se nahajali na »Anconi«, rešenih le 340. Italijanski mornarji so baje pehali uboge potnike proč od rešilnih čolnov in so skušali naprej rešiti svoje življenje. Več rešilnih čolnov pa sploh niso spustili v morje.

Iz Rima se dne 13. novembra poroča: Dne 9. novembra je potopil avstrijski podmorski čoln italijanski parnik »Firenze«, ki je plul proti Port Saidu. 96 mož posadke in 27 potnikov je bilo rešenih, ostali so utonili. »Firenze« je bila še le 1. 1914 zgrajena. Na njej so se vozili sami bogataši.

Dne 14. t. m. pa poročajo iz Rima: Italijanski parnik »Bosnia« je bil pri otoku Gavdo (južno od Krte) od avstrijskega podmorskega čolna potopljen. Moštvo in potniki so se rešili v čolne.

Ruska sodba o armadi nadvojvoda Evgena.

Vojaški kritik moskovskega »Ruskega Slova« polkovnik V. Mihajlovič piše, da so Italijani že opustili svoje sanje o vojaškem izprehodu v Avstrijo in na Ogrsko. Izvaja: »Hrabrih čet nadvojvoda Evgena ne premaga celo podvojena sila Italijanov.«

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Naša armada stoji sedaj v Srbiji ako vzame mo zračno črto, kakih 170 km južno od Belgrada ob črti Uvac-Javor-Raška-Babica Kuršumlje. Pri Kuršumljah se spajata naša in bolgarska bojna črta. Radi deževja, snega in blaža je naša armada zadnje dni le polagoma napredovala.

Vedno bolj se bliža trenotek, ko se bo srbska armada morala spustiti z nami v boj ali pa zbezati v albanske in črnomorske gore. Kaj se bo zgodilo, o tem se veliko ugiba, kar je znamenje, da nihče ne ve nič gotovega. Naša armada je pripravljena, da se srbska armada na lastni zemlji še postavi v bran. Tako je za nas vsako presenečenje izključeno.

Ali še vojvoda Putnik poveljuje srbski armadi, kje se nahaja kralj Peter, o tem se tudi ne da nič gotovega izvedeti.

Splošno umikanje srbske armade v Albanijo.

Iz Lugana se dne 12. novembra poroča: Splošno umikanje srbske armade v Albanijo se vrši v smeri proti Skadru in Draču.

Kam bo šla srbska vlada.

Francoski ministarski predsednik Briand je izjavil, da Srbija ne bo prosila za poseben mir. Ako bo srbska vlada moral zapustiti lastno deželo, bo iskala gostoljubnosti pri Italijanh.

Črnogorski kralj Nikita nevarno bolan.

Iz Lugana se dne 12. novembra poroča: Črnogorski prestolonaslednik Danilo je bil brzjavno poklican iz južne Francije, kjer se je zdravil, v Cetinje, ker je njegov oče, kralj Nikita ki že nekaj tednov ni prav zdrav, tako nevarno zbolel, da se je batil najhujšega.

Pri zajutreku so ga zmotili.

„Berliner Tageblatt“ poroča njegov dopisnik Hegeler s srbskega bojišča: Ravnokar sem z veliki težavami došel v srbsko mesto Hruševac. Srbi so na potu v Hruševac podrljali vse mostove, tudi onega čez Moravo. Promet se vzdržuje s pomočjo čolnov. Za sedaj morajo vozovi in vojaške čete prebresti globoke potoke, ako hočejo naprej. Med železniškimi vozovi, ki so ostali na dolgi progi, se nahaja tudi salonski voz srbskega prestolonaslednika, kateri se je še malo ur pred vhodom naših čet nahajal v mestu. Iz stanja, v kakoršnem se je nahjal salonski voz, se da sklepati, da je bil prestolonaslednik ravno pri zajutreku presenečen.

Ruska armada ob rumunski meji.

Iz Aten se poroča, da zbirajo Rusi ob rumunski meji velike množice vojaštva s težko artilerijo. Razmerje med Rusijo in Rumunijo se je baje posostriло.

Bolgarsko-srbsko bojišče.

Bolgarske čete zavzemajo v Srbiji zelo dolgo in vijugasto fronto. V severnem delu postopajo popoloma z nami sporazumno. Na jugu pa imajo proti sebi Srbe, Francoze in Angleži. Srbi se držijo v bližini Bitolja (Monastirja). Prihajajo vesti, da so Srbi začeli Bitolj izpraznjevati, kajti Bolgari prihajajo vedno bližje. Francozi se držijo južno od Velesova ter so bili parkrat baje že pošteno tepeni. Angleži pa so blizu Strumice ter se tudi tukaj kakor povsod izogibajo vsaki večji bitki.

V Grčiji se sedaj zelo razpravlja vprašanje, kaj potem, ako bodo morali Srbi preko Bitolja stopiti na grška tla. Pravzaprav bi jih morala Grčija kot nepristranska država razorožiti, toda tega tudi nasproti Angležem in Francozom ni storila. Ako jih ne razoroži, potem pa mora tudi Bolgarom in nani dovoliti, da smemo stopiti z orožjem na grška tla ter se spoprijeti s Srbi, Francozi in Angleži.

Angleški vojni minister Kitchener je odpotoval iz Londona, kakor pravijo, v zelo važni zadavi. Sedaj ga pričakujejo, da se bo javil naenkrat ali pri Solunu, ali Dardanelah, ali ob Sueškem prekopu ali kje drugod. Četverosporazum stavi nanj veliko upanje.

120.000 četverosporazumovih vojakov v Solunu.

Iz Aten se dne 13. novembra poroča: Zanesljivo je dogzano, da je četverosporazum izkral v Solunu do včeraj dne 12. novembra 120.000 mož, od teh jih je 80.000 že odkorakalo na srbsko fronto.

Naši ujetniki v Bolgariji

V Nišu oproščeni avstroogrski ujetniki, moštvo in častniki, so se dne 16. tm. pripeljali v Sofijo, kjer so bili o kraljice Eleonore in od princezinj Evdoksije in Nadežde iz edno srčno sprejeti. Kraljica in princezinji so jih prisile pozdraviti, meščanstvo jih je pogostilo.

Hrabri Italijani.

Dne 11. novembra je laška ladja »Piemonte« — čujte in strmite — pogumno obstreljevala bolgarsko pristanišče Dedeagač. Bolgari namreč ne odgovarjajo, in za to je Italijan na varnem.

Dosedanji bolgarski plen.

Bolgari so v dosedanjih bojih ujeli 25.000 Srbov in uplenili 200 topov.

Na Grškem

Novo Skuludisovo ministrstvo se zbornici niti ni predstavilo, ker je bilo prepričano, da bi ne dobilo večine za svoje vladne načrte. Pač pa si upa dobiti večino po novih volitvah, za to je razpustilo zbornico in razpisalo za dan 19. dec. nove volitve. Medtem imata kralj in novo ministrstvo proste roke za svojo politiko. Iz Aten prihajajo poročila, da se Venizelosovi pristaši ne nameravajo udeležiti novih volitev, česar pa ne verjamemo.

Spoloh je treba velike previdnosti pred raznimi neuradnimi vestmi iz balkanskih držav. Mi jim nikdar nismo veliko verjeli in smo za to še najbolj zanesljivo poučevali svoje čitatelje.

Avtstrijsko-rusko bojišče.

Zima na ruskem bojišču.

Zima pritiska z vso silo na ruskem bojišču. Armade se nahajajo v snegu in ledu. Na obeh straneh so zakopani in večjih podjetij ni pričakovati, tudi pri Rigi in Dvinskem ne.

Ob Styru se nam je posrečilo, potisniti Ruse zopet na izhodni breg.

Nemško-francosko bojišče.

Na Francoskem za mir.

S Francoskega prihaja vedno več poročil, da si tamkaj želijo miru. Francoske moči so izčrpale. Sedaj se govori, da se nahaja prejšnji francoski minister Caillaux v Hagu, kjer ima zelo važne pogovore. Stvar se glasi preveč skrivnostno, za to se nam ne zdi zelo važna. Mi beležimo le dejstvo, da na Francoskem raste želja po miru.

Angleški vojni izdatki: 39 888 milijonov kron.

V angleški spodnji zbornici je pri točki o vojnih izdatkih in o vojnem kredtu 400 milijonov funtov sterlingov (9600 mil. kron) izjavil ministrski predsednik Asquith, da se je s tem zvila skupna sveta vojnih izdatkov od začetka vojne na 1622 mil. funtov sterlingov (39.888 mil. K). Izdatki od 1. aprila do 6. nov. so znašali 734,100.000 funtov, dnevni vojni stroški med 12. sept. in 6. nov. 4,350.000 funtov (65 mil. K) v prejšnjem delu finančnega leta. Glavni vzroki večjih vojnih izdatkov so predvsem za zaveznike in stroški municije. V bodoče se izdatki ne bodo zmanjšali, temveč je radi nastalih razmer celo mogoče, da se bodo stroški še povečali.

V Perziji.

V Perziji je velika agitacija od strani Turkov, Rusov in Angležev. Vsak hčce, da bi se Perzija nagnila na njegovo stran.

Ob Dardanelah.

Boji ob Dardanelah so malodane popolnoma utrnilni. Vendar še Angleži in Francozi vzdržujejo svoje postojanke, čeprav se veliko govori, da jih nameravajo popolnoma opustiti.

Razne novice.

Konference avstrijskih škofov. V soboto so se končale konference avstrijskih škofov. Na dnevnem redu je bilo veliko poročil. Podrobno in natanko se je razpravljalo o cerkvenem življenju o sedanjem cerkveno-političnem položaju in o nalogah katoliške cerkve in katoličanov po vojski, da se zacetijo rane. Zlasti se je govorilo o nalagah na širokem polju vojne preskrbe.

† Dr. Viljem Janežič. V Gradcu je umrl po daljši mučni bolezni dne 15. tm. svetnik deželnega nadšodišča dr. Viljem Janežič, v starosti 52 let. Pokojnik je služil prej v Šmarju pri Jelšah in od 1. 1899 v Mariboru, kjer je postal do lanskega leta, ko je bil imenovan k nadšodišču v Gradcu. Veljal je za najboljšega sodnika na Štajerskem. Svojemu slovenskemu narodu je postal vedno zvest. Značaja je bil tihega in blagega. Trajen mu spomin!

Poročil se je v Gradcu pri usmiljenih bratih starešina kat. akad. društva »Zarja« dr. Ludovik Kramberger, asistenčni zdravnik na severnem bojišču z gdč. Elči Minarikovo. Obilo sreče!

Gospodinjska šola na Vrhniku se začne s 1. decembrom t. l. in se konča s koncem aprila prihodnjega leta. Sprejemajo se gojenke, ki so izpolnile 14. leto. Vložilo naj prošnjo v kar najkrajšem času vsaj do 25. t. m. na kuratorij gospodinjske šole na Vrhniku, priložijo naj zadnje šolsko izpričevalo, krstni list in če le mogoče priporočilo svojega župnega urada. Gojenke notranje šole pla-

čajo mesečno 45 K, vnanje, ki imajo celodnevni pouk in kosilo v zavodu, 1 K na dan. Dosedanje prosilke naj se znova oglašajo! Slovenke v slovenske šole!

Glavna skupščina štajerskega pododbora Zadržane Zveze v Ljubljani se vrši v sredo, dne 24. nov. 1915, točno ob 8. uri zjutraj v Celju v hotelu »Beli volk«, Graška cesta, I. nadstropje. — Vsled sklepa glavne skupščine dne 25. junija 1913 v Celju je dolžnost vsake zadruge, da pošlje vsak leto h glavni skupščini pododbora vsaj jednega zastopnika.

Spremembe v šolski službi. V stalni pokoj sta stopila: Franc Žihel, nadučitelj na ljudski šoli na Vurbergu pri Ptaju in Emilia Jelovšek, učiteljica na dekliški šoli v Št. Jurju ob južni železnici. V začasni pokoj je stopila Albina Runovc, učiteljica v Št. Lovrencu v Slovenskih goricah.

Novi vlaki med Mariborom in Koroško. Od 15. novembra t. l. vozi med Mariborom in Celovcem nov osebni vlak štev. 415, ki zapusti Maribor glavni kolodvor ob 6. uri 20 minut zjutraj in pride v Celovec ob 9. uri 39 minut predpoldne. Iz Celovca pa vozi nov vlak štev. 414 ob 2. uri 40 minut popoldne in pride v Maribor ob 6. uri 21 minut popoldne in ima zvezo s poštnim vlakom, ki odhaja iz Maribora v Gradec ob 8. uri 5 minut zvečer. Za novi vlak si je veliko prizadeval posl. Fr. Pišek.

Brzjavni promet za večino spodnještajerskih glavarstev zopet prost. Vojaško etapno poveljstvo je odredilo, da je zasebni brzjavni promet v ozemlju v krajinah glavarstev Maribor, Ptuj, Celje in Slovenski Gradec s 15. novembrom zopet prost. Zasebne brzjavke so torej odslej zopet za celo Štajersko izvzemši Kozje, Brezice, Dobovo, Pišece, Št. Peter pod Št. Gorami, Rajhenburg, Senica in Podčetrtek dovoljene.

Vojaški dan 1. 1915. Podružnica vojaškooskrbovalnega zavoda za Štajersko (predsednika vitez Pantz in Heinrich Wastian) bo tudi letos nabirala darove za božičnico vojakom. V Mariboru pa se je ustavil poseben odbor za vojaški dan 1. 1915, kateremu načeluje glavar Weiss in ki bo po svojih zaupnikih poslat vojakom darove na bojišče (lanj jih je vozil dr. Mravlagg), oziroma jih razdelil po mariborskih bolnišnicah. Ako bi kaj denarja preostalo, se bo porabil, da se ojači zaklad v podporo družin rezervistov mesta in p. litičnega okraja mariborskoga. Denar se v te blage namene sprejema, kakor povzamemo iz oklica, razven v bankah tudi v posojilnici v Narodnem domu ter v uredništvu »Marburger Zeitung«.

General pl. Boroevič — slavljen junak. Vse občine političnega okraja Voloska, ki imajo pravico do imenovanja častnih članov, so imenovale generala infanterije Svetozarja pl. Boroeviča za častnega občana v trajno zahvalo za varstvo, ki jo ima okraj vsled zmagovite obrambe proti italijanskemu vpadu. Tudi mesta Varaždin in Požega sta soglasno izvolili generala za častnega meščana.

Boroevičev trg na Sušaku. Občinski svet v Sušaku je sklenil imenovati trg pred novo mestno lekarno »Boroevičev trg«. Tudi v občinskem svetu na Reki je bil stavljen predlog, da se imenuje ena reška ulica »Boroevičeva ulica«.

Spošujmo slovensko mater! Četovodja Ivan Breznik nam piše od Boroevičeve armade: Mnogi mislimo, da morajo v vojskinem času nemškutariti. To ni potrebno! Kakor naši slavní vojskovede Boroevič, Puhalo, Globočnik in drugi spoštujejo svoj materni slovenski jezik, tako tudi mi ne smemo nikjer zapostavljati govorice, ki smo jo podedovali po svoji materi!

Slovensko-štajerski demobranski polk štev. 26 se s ponosom pristeva med najhrabrejše naše armade. V tem polku, ki se je posebno hrabro boril v Karpatih, je bilo dosedaj odlikovanih 86 častnikov in 554 mož, od katerih so dobili 4 zlate, 36 velike srebrne, ostali pa male srebrne hrabročne kolajne. 116 mož je za odlikovanje še predlaganih. Kakor znano služijo v tem polku po veleni včini Slovenci.

Sveti maša v streškem jarku. Ivan Pečnik, član Orla v Zakotu pri Brežicah, piše z italijansko-tirolskega bojišča: Včeraj sem bil tako srečen, da sem se udeležil sv. maše, ki se je darovala v streškem jarku, akoravno so žvižgale takrat okoli nas granate. Po dokončani sv. maši so ramše č. g. kurat polagali sladke in vesele besede na naša srca, da smemo upati, da bo kmalu prišla presrečna urica, ko bo zadonel glas »mre« po celi Av-

striji. Upam, da bo dal ljubi Bog kmalu konec tej strašni vojni in da se bomo še zdravi in veseli videli v moji zlati vasici.

Vpoklic 42—50letnih. Prekmurske »Novine« poročajo, da pred mescem marcem 1916 možje, stari 42—50 let, ki so bili spoznani za sposobne, ne bodo vpoklicani.

Oprostitev živinorejcev. Vojno ministrstvo namerava ukreniti vse potrebno, da se mčski letnikov 1865—1872, ki krmijo živino (posestniki in hlapci) na kmetkih posestvih, ako ni nobene druge moške sile na razpolago, za zimsko dobo 1915/16 oprostijo od črnovojniške službe. Tozadevne prošnje se morajo vložiti pri c. k. okrajnih glavarstvih.

Predpravice izvalidev pri podeljevanju trafik. Vojno ministrstvo je sporazumno z ministrstvom za finance odredilo, da imajo vojni invalidi ter vdove in sirote v vojski padlih vojakov posebne predpravice pri podeljevanju trafik. V bodoče se bo torej v prvi vrsti oziralo na prošnje vojnih invalidov, vdov in sirot padlih vojakov pri podeljevanju trafik.

Hrabrostne syetinje za še neodlikovane vojne invalide. C. kr. namestništvo je dne 12. novembra tl. odredilo naslednje: Vse v zaledju najajoče se vojne invalide in poahljence, kateri vsled raznih okolsčin dosedaj še niso dobili nikakšnega odlikovanja n. pr. vsé one, katerim istinito manjka eden ali več udov, eno oko ali obe očesi, ali ki so sicer v enaki težki meri trajno poahljeni, in ki dosedaj še nimajo nobenega najvišjega odlikovanja, imajo očirška predstojništva njihovega bivališča zaslisiati in vzeti na zapisnik. Ti vojni invalidi se morajo najkasneje do dne 20. tm. zglasiti pri občinskem uradu v svrhu zaslisanja in če bi ne mogli hoditi, naj to občinskemu uradu naznanijo po posredovalcu. Osebe, katerih niso očividno invalidne in ki niso ovirane priti k zglasitvi, naj prinesejo seboj nekolkovo potrdilo uradnega zdravnika ali okrožnega zdravnika, ali občinskega zdravnika o vrsti ranjenja ali poškodbe; osebe, katere so očividno invalidne in ki niso ovirane priti k zglasitvi, pa ne potrebujejo tega potrdila. Napovedi o poškodbi morajo biti kratke in razločne, n. pr. »leva noga pod kolenom odrézana«, ali »desna noga manjka«. Tem zapisnikom je v onih slučajih, ki se tičejo neočividnih invalidov, priložiti poprej navedena zdravniška potrdila, v slučajih pa, ki se tičejo očividno invalidnih (torej n. pr. oseb, ki so na enem očesu ali obeh očesih slepe, ali katerim manjkajo noge ali roke) morajo občinska predstojništva na zapisniku občinsko uradno potrditi, da je zaslisanca, n. pr. ker mu manjka ena noga itd. smatrati za očividno invalidnega. Invalidne zapisnike morajo občine do dne 20. novembra zaključiti in poslati okrajnemu glavarstvu.

Mrtvi se eglešajo. J. nez Šenica iz Rečice ob Šavinji je pisal dne 16. oktobra 1914 svojim staršem zadnjikrat in potem ni bilo več nobenega glasu od njega. Dne 12. novembra pa je pisal iz ruskega ujetništva, da je popolnoma zdrav.

Prevoz mrličev z armadnega ozemlja. Ministrstvo notranjih del je obvestilo deželna politična oblastva, da si je više armadno poveljstvo (više etapno poveljstvo) pridržalo pravico, odločiti v vsakem posameznem slučaju, če naj se dovcli ali ne prevoz mrličev iz armadnega ozemlja, kateremu se pristeve sečaj tudi okupacijsko ozemlje Ruske Poljske.

22 sinov na bojišču. V Ahlbeku na Pomeranskem živi krojaški mojster Ferdinand Eglinski, ki ima 22 sinov v vojski. Eglinski je sedaj tretji členjen in ima zavsem 30 otrok. Preprostemu krojaču gre čast, da ima, kakov je dosedaj neizpodbitno dognano, največje število sinov na bojišču.

Pomanjkanje moke in šolski obisk v ptujskem okraju. Iz ptujske okolice se nam poroča: Že več kot 3 tedne ni dobiti v ptujskem okraju moke. Veliko trpijo Haložani, ki ne dobijo zrnja in posebno viničarji, ki nimajo druga koto, kar si kupijo. In kje naj kupijo, ko ni nikjer na prodaj ne moke ne zrnja? Kako naj bi pošiljali ubogo deco v šolo, ko mu nima dati revez koščka kruha? Saj druga uboga deca nima seboj za vzeti, a mora ob 7. uri od doma in še le ob 5. uri popoldne pride načaj. S čim se naj nasiti mladi želodec? Vsled tega mora deca doma ostati! Žalostno pa resnično!

Kmetovalci, pozor! »Dolenjske Novice« pišejo: »Vojasčki nakupovalci živine in drugega blaga nimajo pravice brez uadnega dovoljenja po sili — re-

kvirirati — nobenega blaga. Ako se kateri taki vojaški kupec zglaši, naj se mu ponudi v prodajo le blago, katero hoče posestnik sam in radovljše prodati in to po takih cenah, kakor kakšnemu drugemu kupcu. Kadar je zapovedano rekviriranje katega blaga, se itak vselej občinstvo obvesti potom županstva po razglasih. Najmanj je pa dovoljeno takšno poslikupovanje na sejmovih. Kjer bi znali nastopiti takšni kupci na sejmovih, ki bi hoteli blago izsiliti, naj se cotični prodajalec temu upre in to naznani ali navzoči c. kr. žandarmeriji, ali pa pri dotednemu županstvu, kakor tržni oblasti, katero ga bodo gotovo znalo braniti proti nepravilnemu postopanju tacega kupovalca.«

Vsem žitnim posestnikom! Dobili smo slednji uradni razglas: Z razglasom štajerskega c. kr. namestništva z dne 18. septembra 1915 se je odredilo, da mora biti žito omoljeno do 20. oktobra 1915. Ker žitni posestniki oddaju zavezanih množin žita še vedno ne ponujajo s primerno hitrostjo, kakov je to potrebno za povoljno preskrbo ljudstva, se odredi, da se onemu, ki do 30. novembra prostovoljno ne prodaja oziroma ne ponudi na prodaj polovice svojega (odvišnega) žita, kar ga ima na razpolago, ako nima nujnega vzroka, po § 24 in 25 cesarskega ukaza z dne 21. junija 1915, drž. zak. št. 167, ta množina žita prisilno odvzame, če potreba, z vojaško asistenco. V slučaju prisilnega odvzetja se plača za žito le še cena, ki je za 10% nižja, kakor do edanja prevzemna cena vojnoprostavnega zavoda. Torej za 100 kilogramov pšenice namesto 34 K samo 30 K 60 v, rizi namesto 28 K samo 25 K 20 v, ječmena za varjenje namesto 28 K samo 25 K 20 v, ječmena za krmilje je namesto 26 K samo 23 K 40 v. Druga polovica (odvišnega) žita se mora ponuditi oziroma prodati vojno žito prometnemu zavodu do 20. decembra 1915. Po 20. decembri se sme za te mn. žine plačati samo za 10 odstotkov nižja prevzemna cena. Za oddajo ovsja ost nejo v teljavi, dočeve razglas z dne 9. oktobra 1915, štev. 4/2348 W. M./9 s to spremembou, da te odloži do 1. decembra, od katerega naprej se plača za 10% nižja prevzemna cena t. j. namesto 26 K samo 23 K 40 v, do 25. novembra. Prevzemne cene žita se sedaj ali pozneje ne bodo spremenile! Kmetje se pozivajo v svojem lastnem interesu, da po teh odredih omoljijo kakor tudi prostovoljno prodajo oddajti zavezane množine žita, ker se bo sicer začelo postopati s strogimi prisilnimi naredbami. — C. kr. štajersko namestništvo.

Zapajenje krave. Okrajno glavarstvo v Steyrju na Gornjem Avstrijskem je posestniku grashne Unterratzingergrut v Ramingstegu, dr. Adalbertu Mayer zaplenilo k ave-mlekarice in zahtevalo, da mora mleko še zanaprej prodajati svojim doseganim odjemalcem. Dr. Mayer je namreč hotel mleko na Dunaj drazje prodajati. Oblast mu je torej krave zaplenila, to se pravi: krave so sicer njegove, a ne sme jih prodati. Mleko pa mora še nadajte prodajati s njim dosedanjim odjemalcem.

Dve veliki nesreči pri živini. Lastnik uveljavljenih leposestva Münichhof pri Gradcu, državnemu in deželnemu poslu cu Huberju, je poginilo pred dnevi devet težkih krav mlekaric. Škoda znaša okrog 16.000 K. Poroča se, da je Huberjev hlapec z nepravilnim krmiljenjem za kravil nesrečo. — Večeposestniku Janezu Kren v Svečini pa je poginilo pretekli teden osem velikih plemenih svinj. Sumi se, da se je nahajala pri krmiljku kaka strupena rastlina.

Zopet obsojeni vojaški dobavitelj. Pred graškim vojaškim sodiščem se je te dni zagovarjal vojaški dobavitelj Karol Neddermayr v Gradcu zradi hudodelstva goličnije, ker je zalagal vojaške bolnišnice v Gradcu s posetitim mlekom. Vojaško sodišče mu je p. isodilo 6 let težke ječe.

Orehovo olje. Letos, ko gre tako trda za namizno olje in za zabelo sploh, izdelujejo zlasti v Nemčiji v večji meri iz orehov olja, ki je neki tako okusno. 100 kg svežih orehov da 66 kg suhega blaga. Iz tega se dobi 24 kg suhih jedrc, katera dada okrog 12 litrov olja. Ako računimo da s ari 100 kg orehov 60 do 80 K in da je treba plača v oljarni od vsakega kilograma 15 vin. za delo, pride niter orchovega olja povprečno na 6 do 7 K. — Kakor izvemo, je vladu na naših krajin tudi orehe zasegla in se ne smejo več prosti prodajati.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatcu je bilo v pretečenem tednu popraševanje po hmelju nekoliko živahnje in tudi cene za tuj hmelj so nekoliko poskočile. Gibale so se med 55—70 K. Izračunalni so, da je prizadajala vojna v lanskem in letošnjem

letu avstrijskim hmeljarjem čez 50 milijonov kron škode.

To so dobički! Znana tovarna za topove Krupp v Essenu na Nemškem je imela v minolem letu 864 milijona mark čistega dobička, 339 milijonov več nego v prejšnjem letu. Delničarjem tega podjetja se pa že ni bati posledic vojne.

Sprememba najviših cen za drobovino. Štajersko namestništvo je deloma spremeno uradno določene najvišje cene za drobovino in je določilo, da znaša cena za goveje bleke in za kuhania goveja pljuča kilogram 1 K 40 v, za goveje srce (sveže) pa 2 K 40 v.

Sladkorna tovarna pogorela. V sladkorni tovarni Rohrbach v Brnu se je vnel sladkorni prah in je nastal ogenj. Tovarna sama je popolnoma pogorela. Skladišča s sladkorjem in druga poslopja so gasilci rešili. Škoda je jako velika in se zdaj še natančno ne da dognati, a je krita z zavarovalnino. — Naknadno se poroča, da je požar uničil 10 vagonov sladkorja.

Pogrešajo se: Ivan Bernardi, bivajoč v Maliji 89. Nahajal se je od začetka vojske v Prezemyslu. Kdor bi kaj vedel o njem, naj naznani na naslov: Ana Bernardi, Malija 89, p. Portorož (Istra). Stroški se povrnejo. — Alojzij Brečko, peš. št. 27, 11. poljska stotinja, vojna pošta 73. Odgovor na: Anton Brečko, Podgorje, Sv. Jurij ob juž. žel. — 50 K darila dobil tisti, kdor mi resnico in kaj je gotov ga naznani, kje da je Janez Drolenik od Sv. Eme. Služil je pri pešpolku štev. 87. Iz Celja je odšel dne 25. oktobra 1914 s 5. marštočnijo, 4. poljskega bataljona, vojna pošta štev. 34. Od 4. novembra ne piše več. Odgovor na: Matevž Drolenik, Globoko štev. 28, pošta Šmarje pri Jelšah. — Kdo ve za moje starše Antonia in Katarino Končut. Je že pol leta, od kar ne vem nič za nje, ker so med begunci. Odgovor prosim na sledeni naslov: Avgust Končut, c. in kr. gorska brigada št. 59, Train-Kommando, vojna pošta 608.

Dopisi.

Maribor. Dne 15. novembra tl. je umrl tukajšnji vpokojeni visjesodni svetnik dr. R. Gottscheber v 79. letu svoje starosti. Bil je svoj čas tudi občinski svetovalec mariborskega mesta. V Št. Petru je imel vinograd.

St. Ilj v Slov. goricah. V Dobrenju je umrl starček Jos. Ferk, stari oče tukajšnjega rojaka, kapucina c. g. o. Joahima Ferk. Svetila mu večna luč!

St. Lenart v Slov. gor. Kako skrbi ljudstvo Št. Lenartskega okraja za naše vojake, naj služi za vzgled sleteče: Pri tukajšnjem c. kr. davčnem uradu se je nabralo do sedaj med osebami, ki dobitajo državno podporo, znaten znesek po 3643 K. Ta vsota se je poslala na c. kr. preskrbovalni urad na Dunaj. Razun tega, se je v pretečenem mesecu nabral znesek po 380 K. Ta znesek pa se je poslal v Gračec za nabavo 19 kotlov, v katerih si bodo vojaki na južno zapadni meji čaj kuhali. Ker pa še veliko kotlov manjka, darujte žene, Vaše prispevke tudi naprej, za kar Vam bodo vojaki zelo hvaležni. Starši in žene, ne pozabite na važno podjetje vojnega zavarovanja in ne odlagajte, ker po toči zvoniti je prepozno.

Sv. Ana na Krembergu. Dne 8. tm. je tukajšnje Veteransko društvo spremljalo k zdajnjemu počitku enega svojih članov: še komaj 35 let starega mladeniča Janeza Breznik iz Ledineka. 4 leta ga je sklepna skrnina držala na bolniški postelji, tako, da se niti geniti in k zadnjemu niti jesti ni mogel sam. Bil je edini sin svojih staršev. Večkrat si je želel iti raje nad sovražnika, kakor pa ležati doma na bolniški postelji. Starišem naše sožalje, tajnemu pa večni mir!

Cmurek. Lastnica pekarije Cecilia Frimmel je bila dne 15. novembra prod graškim prizivnim sodiščem obsojena radi navijanja cen na pet dni zapora in 300 K denarje globe, ker je pekla premajhen kruh in ga predrago prodajala.

Sv. Trojica v Slov. gor. Valentin Klemenčič, sin tukajšnjega uglednega veleposestnika g. Jožeta Klemenčič, sedaj četovodja pri 47. pešpolku je bil radi junaških činov odlikovan s srebrno hrabrostno svinijo II. razreda. Odlikovanec se nahaja od začetka vojske, izvzemli kratkega dopusta vsled bolezni, neprenehoma na bojišču. Vremu slovenskemu junaku čestitamo!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Tužno-milo so dne 2. in 3. nov. peli zvonovi svojo žalostinko mlademu junaku-vojaku Francu Antolič, p. d. Kršičov iz

Senika, ki je umrl 9. avgusta. Na severnem bojišču ga je napadla huda bolezen kolera, ki ga je v par dnevih pokopala v hladni in prerni grob, v starosti 29 let. Rajni je bil priden in pošten mladenič, povsod priljubljen in spoštovan ter up in veselje svojih starišev. Ko je bil lansko jesen na dopustu, se je s težkim srcem poslovil od doma, kakor da bi slušl, da ne bo več videl drage domačije in ljubih starišev. Spavaj sladko tam v daljavi! Luč večna naj ti sveti! Žalujoče stariše, sestri in brata vojaka, ki je bil že dvakrat ranjen na bojišču, ter sorodnike in znance pa naj tolaži ljubi Bog z upanjem, da se še z rajnim, nam nepozabnim Francetom zopet snidemo nad zvezdami!

Radislavei pri Mali Nedelji. Komaj je minilo mesec dni, ko je na južnem bojišču padel južne smrt za domovino in cesarja, Alojz Zmazek še le 20 let star, in že je 22. oktobra bil zopet od granate zadet mladenič Janez Farkaš v najlepši mladenički dobi, star 24 let. Bil je vseskozi mirnega in treznega značaja, priljubljen pri domačih, sorodnikih, sosedih in prijateljih. Vse ga je ljubilo in spoštovalo. Služil je pri domačem pešpolku. Lansko leto je odšel na severno bojišče, kjer se je skoro celo zimo bojeval v Karpatih, bil je tudi ranjen v nogu in moral je iti v bolnišnico. Ko pa je okreval, se je zopet podal na severno bojišče. Ko je izdajalski Italijan napovedal našemu presvetemu cesarju vojsko, šel je nad Italijana, kjer se je tam hrabro bojeval. Ob novem letu sta si na bojišču z mlajšim bratom Francem, ki je prišel za njim, pada roke in si voščila srečno novo leto in srečno vrnitev v svojo milo domovino. Solze so njima stopele v oči iz ljubezni, ko sta se v dalnjem kraju našla. Tamkaj sta skupaj spala in se skupno bojevala in sovražnika preganjala iz Karpatov, dokler jū ni bolezen razločila. Sedaj sta bila obadvaya na južnem bojišču ali žal, da nista bila skupaj. Še isti dan je Janez pisal svojim sarošem dve karti, predno je šel v boj, kjer je zdihnil svojo mlado dušo. Priporočeval se je vsakokrat Vsegamogočemu in blaženi Devici Mariji. Za njim žalujeta oče in mati, bratje in sestri ter vsi sorodniki in znanci. Tebi pa, dragi Hanzek, nismo mogli na Vernih duš da groba opletat in venčati, ker si predaleč od nas, kropili in venčali pa te bomo odslej z molitvami. Naj ti bo primorska zemlja loka!

Velika Nedelja. Na Dušno smo med obilno udeležbo faranov pokopali g. Iv. Alt, posestnika in gostilničarja v Mihovcih. Želodčna bolezen je pripravila konec življenja blagemu možu, dobremu očetu Naj v miru počiva! Za njim žaluje vdova s 6 doraslimi otroci, izmed njih je g. Ivan kaplan v Slov. Bistrici, g. Aleksander nadučitelj pri sv. Janžu pri Spodnjem Dravogradu, Rajmund v državni službi v Gradcu, Anton topničar nekje na fronti, kčerk pa pomagate dona materi. Sprevod je vodil veleč. g. župnik Središki Cajnkar v družbi 4 duhovnikov. Bog naj tolaži žalujoče ostale!

Leskovec. Tudi od nas lepo število mladeničev in možev brani ljubo domovino. Izmed njih je že lani odlikovan s srebrno svetinjo Jožef Milošič iz V. Okiča. Število ranjenih in ujetih je veliko. Mrtvi so baje: Jožef Topolovec iz Skorošnjaka, Blaž Zavec iz V. Varnice, Jak. Šmigoc iz V. Okiča ter Martin Merc iz Strmca. — Na Dobrinski planoti je bil ranjen 23. okt. vrli mladenič in cerkveni pevec Tonček Meč, ki je že od začetka na bojišču. Sam piše g. župniku iz miborske bolnišnice: »Skrili smo se pred sovražnim zrakoplovom v neko bajto, 12 mož, Padla je bomba in zadela. 4 so mrtvi, 4 ranjeni, 4 gluhi. Najbolj lahko ranjen, hvala Bogu, sem jaz. Dobil sem jih po glavi in levi nogi. Kdo me je varoval? Jezus in Marija ter zvesti angel varih. Hude bolečine me tlačijo, pa voljno prenašam; ako pa umrem — tudi rad za ljubo Avstrijo in lepo slovensko zemljo, ki je re bo dobil Italijan!«

Breg pri Ptuju. Pretečeno soboto je umrl tukajšnji gostilničar in mesar Avgust Stanitz v 73. letu svoje starosti.

Sv. Duš pri Lučanah. Dne 8. oktobra 1915 je umrla Antonija Finster v 59. letu svoje starosti. Bila je skrbna gospodinja. Zredila je 10 otrok. Sin je pri vojakih. N. p. v. m.!

Špitalič. Pretečeni teden je bila naša cerkev okradena. Cerkveni tat in ropar je siloma vlomil vse tri nabiralnike ter jih spraznil do zadnjega vinjarja; drugega razven denarja se ni lotil.

Dramlje. V Galiciji je padel prav pridni fant korporal Jakob Jesenek iz Dobja in menda tudi Jurij Kalšek; na italijanskem bojišču pa četovodja,

Lovrenc Lorgar iz Razborja. Naj jim sveti večna luč! — Od 18. okt. naprej slišimo neprenehoma grozno gromenje topov z italijanske strani. — V petek dne 29. oktobra po noči je dvakrat, brez odmeva, strašno zahrumelo, ne od groma, ampak kakor od bombe ali razpočene mine.

Novacerkev. V Socki pri Novicerki je umrl Jakob Arlič, vzgleden katoliški mož, zaveden Slovencev, katerega so vsi okoličani spoštovali. V vojski ima tri sine, žena pa že več let trpi na protinu. Tako je dobra lisa hudo zadeta. Pokojnemu naj sveti večna luč!

Sv. Stefan pri Žusmu. Umrl je dne 26. okt. mladenič Jakob Kampošek, star še le 19 let. Šel je podirat drevo, pri tem se je pa tako ponesrečil, da je kmalu umrl. Dne 20. okt. je pri naboru bil potren v vojaka. Bil je priden in pošten fant. Vsi, ki so ga poznali, so ga radi imeli. Njegovo mater, bratce in sestre naj tolaži Bog, njemu pa bodi večni mir in pokoj!

Kebej. Odlikovana sta bila z bronasto hrabrostno koljno četovodja Janez Javornik na russkem in Franc Javornik na italijanskem bojišču, oba sina vzgledne družine Gašperja Javornika p. d. Zednik.

Celje. V sodnih okrajih Celje in Vransko in v mestu Celje je izbruhnila kuga slinovka. Radi tega so sejmi v obeh sodnih okrajih prepovedani.

Celje. Na prošnjo mestnega urada je cesarska namestnica jajca, mleko in krompir celjskega političnega okraja, v kolikor se ti predmeti ne rabijo za lastne potrebe prebivalstva in vojašta ter vojaških zavodov, zahtevala za preskrbo mesta Celje. Namestnica zahteva te pri elke od kmetov in trgovcev ter je odredila, da naj celjsko okrajno glavarstvo vse zaloge krompirja in jajc (kar se ne rabijo za lastne potrebe prebivalstva), kakor tudi vse bodoče pridelke mleka, krompirja in jajc v celjskem okraju nem glavarstvu zaseže.

Luč. Žalostna vest so nam zvonovi naznali dne 24. oktobra. Dešla je uradno potrjena vest, da je Jakob Pečovnik p. d. mladi Pečnik padel dne 7. maja 1915 na severnem bojišču v Galiciji pri Širovicah. Zadet je bil od šrapnela. Rajni Jaka je bil rojen dne 28. aprila 1881; k vojakom je bil poklican 15. svečana 1915. Pokopan je na polju v poseben grob. Rajni je bil zvest pristaš naše kmečke stranke, učitelj pevskega zbora, požarne brambe ter izobraževalnega društva. Bil je izvezban gorski vodja »Slov. plan društva«. Rad je bil »Slovenskega Gospodarja« doma in na bojišču. Rajni Jaka zapušča žalostno ženo tri male otroke (najmlajši fant še le 8. avgusta 1915 rojen) ter še 67 let starega očeta, koji je mislil, da mu bo Jaka podpora na stara leta in mu bo tudi oči zatisnil na smrtni postelji. A clovek obrača, Bog pa obrne. Vse po njegovih sveti volji. Rajni je bil zelo pričakovljen. Vse ga je spoštovalo in rado imelo. To se je videlo dne 25. oktobra; ko so se opravile bilje in črna sv. maša za dušo rajneg. Tudi požarna bramba in mnogo občinstva mu je izkazalo zadnjo čast. Tako je storil naš Jaka častno smrt za cesarja in domovino. Naj mu Bog da večni mir v tuji zemlji in večna luč naj mu sveti! Očetu, bratu, sestri in ženi vdovi našo sožalje! Imejte zupanje v Boga, da se združite vsi zopet enkrat tam nad zvezdami v svetih nebesih!

Šmarjeta pri Rimskih Toplah. Mlinarju Pečniku je pretekli petek mlinško kolo zmečkal roko, ko je hotel nekaj popravljati. Prepeljali so ga v Celje, kjer mu bo o baje roko odrezali.

Trbovlje. Premogarju Albiju Potokarju so bili pri delu v premogokopu odtrgani vsi prsti obeh rok in je bil smrtnonevarno poškodovan odnešen v bolnišnico.

Sevnica ob Savi. Potrjuje se žalostna vest, da je Ivan Korene, bivši trgovski pomočnik v Trstu, sin Ant. Korene, posestnika in obč. odbornika v Orehovem, na ruskom bojišču že meseca majnika od granate zadet, umrl. Granata mu je odtrgala levo roko. Ivan je na to še reklo svojemu tovarisu: »Pogej me, kako izgledam.« Na obvezovališču je izkryavel in še istega dne umrl. Šest dni poprej je pisal svojemu očetu: »Ako 14 dni ne dobite od mene nikakega poročila, si lahko mislite, da nekaj ni prav.« Rajni je bil hrabri mladenič. Bil je komaj nekaj nad dva meseca vojak, a že ga krije galisika zemlja. Njegovo truplo počiva daleč proč od domovine blizu Kolomeje. Bodil mu lahka krvava galisika zemlja! Počivaj v miru, dragi Ivan! — Tudi bratranec padlega z istim imenom je umrl na tifusu v Miskolcu na Ogrskem. Pokojni Ivan, sin

Mihuela Korene je bil od začetka vojne v Galiciji. Odlikovan je bil s srebrno hrabrostno svetinjo II. vrste. Vsled prehlajenja je obolel in umrl. Na svidenje nad zvezdami!

Rajhenburg. Na polju slave je umrl dne 4. oktobra naš predobri prijatelj Jožef Les iz Stolnikova. Žrtvoval je svoje življenje za domovino. Nikdar ne boš pozabljen Jože! Počivaj v miru! Naj Ti bo lahka tuja zemlja! Bog Ti daj nad zvezdami sveti raj, da bi se veselil vekomaj!

Gröbming na Gornjem Štajerskem. Dne 7. novembra je šel vočja Josip Gorišek v tukajšni trg po kruh za črnovojniko. Nazaj grede se mu je splašil konj in ravno pri reki Aniži se je voz z mlekom in kruhom vred prevrnih tak, da bi se bil Gorišek v reki vtopil, ko bi ga ne bili vrči z mlekom stisnili. Rešila sta ga črnovojniki Franc Gabič iz Brežic in Franc Žuvevc iz Vidma gotove smrti. Dobil je le lahke poškodbe, tako, da bo še mogel iti z nami na Tirolsko, za švicarsko mejo, kamor smo prestavljeni. Pri odhodu pošiljam slovenski možje in mladeniči dragim rojakom iz ljutomerskega in brežiškega okraja iskrene pozdrave!

Zadnja poročila došla v četrtek, 18. nov.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo

Uradno se razglaša:

Dunaj, 17. nov.

Rusko bojišče.

Nič novega.

Italijansko bojišče.

Včeraj, dne 16. novembra ni bilo na Goriškem nobenih večnih infanterijskih bitk. Tudi delovanje italijanske artilerije je bilo, primeroma s prejšnjimi dnevi, dokaj slabajoče. Na celi južno-zahodni bojni črti je položaj nespremenjen.

Predvčeraj, dne 15. novembra je metal oddelek našega zračnega brodovja bombe na mesto Brescio (italijansko mesto zahodno od Verone). Zrakoplovci so opazili nato več velikih požarov. Vsi zrakoplovci so se vrnili nepoškodovani.

Srbsko bojišče.

Ob meji sandžaka se vojskuje c. in kr. čete so pograle poslednje črnogorske zadnje straže načaj čez reko Lim. Zasledovanje Srbov se povsod nadaljuje. Avstro ogrska kolona, ki je prodirala proti Sjenici, je zapodila sovražnika iz gorskih postojank severno od Javorja. Sovražnik je trdrovano branil te postojanke.

Nemške čete generala pl. Kövessa so se nahajale včeraj dne 16. novembra zvečer za pol-dnevni marš oddaljene od Raške. Pri Kuršumluju (leži severno od Pristine) je prislo do krajevnih bojev.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo

Berlin, 17. nov.

Francosko bojišče.

Razven artilerijskih in minskih bojev na posameznih mestih bojne čete, se ni zgodilo nič posebnega.

Rusko bojišče.

Ruski rušilci so včeraj obstreljevali na severnem delu Kurlandije kraj Petragge in okolico na južno-zahodni strani istega kraja.

Balkansko bojišče.

Zasledovanje v gorovju je zopet napredovalo. Sobi se našemu prodiranju niso nikjer mogli uspešno ustavljal. Čez 2000 Srbov, ena strojna puška in 2 topova sta ostala v naših rokah.

Gorica v razvalinah.

Iz vojnega tiskovnega stana se poroča dne 16. novembra: Italijani Gorico ne prestano obstreljujejo. Mesto bo popolnoma porušeno.

Loterijske številke.

Gradec, dne 10. novembra 1915: 25 64 49 58 44

Linc, dne 13. novembra 1915: 47 17 31 39 67

Uboge deklico išče šivilja na deželi. Da ji popolno oskrbo. Več se pove Maribor, Tegethofova cesta štev. 6. 683

Majer za vinograd za 29 oralov zemlje, večinoma travniki, s 3-4 delavskimi m: čni se takoj sprejme. Zas'uzek na leto ca 400-500 gld. (800-1000 krov), poleg tega na dan 3.1. mleka, zemlja, vrt itd. Vpraša se pri g. Emiliji Kartin Gornja Poljska pri Pragersk. 681

Kuharica, z dolgoletnimi dobrimi spričevaji, želi vstopiti pri kaki gospodi za kuharico ali gošpodinjo. Naslov se izve v upravnosti pod "Kuharica" štev. 684

Kovaški učedec

se sprejme. Dobri stanovanje in hrano pri učnem mojstru Horvat, Gračec, Wienerstrasse 20. 685

Gostilna in pekarija

z enonadstropno hišo, popolnoma urejeno, najboljši promet, se radi družinskih rzmmer proda za 21.000 kron. Adolf Bernhard, Maribor, Koroška cesta 10. 682

Učenka se sprejme takoj za špecijsko in manufakturno trgovino, Naslov v upravnosti pod "Učenka" 687.

Kreškega pomočnika ali takega učenca, ki je že delj časa učil, se sprejme takoj pri Ivan Partiču, krejač Studenc pri Mariboru. 679

Zidarji

za stalno in zimsko delo se sprejmejo za vojaške stavbe v Ljubljani. Sprejmejo se tudi

tesarji

za stalno delo. Za potovanje so potrebni uradno izdani ptini listi. Stavbenik Julij Glaser, Maribor, Mellinghof. 680

Preda se lep vinograd, gosp. hiša in hča za vinarje eno uro ed Maribor v lepi legi. Naslov pose upravnosti pod "Vinograd" št. 683

Kde kaj ve?

Mladenič vejak prej v Kobaridu povprašuje po denzini Gelja, pred vojko bivajoča v Kobaridu št. 160. Primerko. Naj se nazani gosp. Ivan Krivec, Omurški št. 75. Štaj.

PRODAJALKA

za špecijsko stroko se takoj sprejme. Aleksander Mydil, Maribor, Gornja Gospodska ulica štev. 46. 674

Prides trgovski pomočnik se takoj sprejme pri Ivanu Toplak, trgovina z mešanim blagom Juršinci pri Ptaju. — Sedanji pomočnik je moral v 24 urah k vojakom. 681

V Laporju pri Slov. Bistrici se sprejme neoznenjen organist in cerkovnik. Cerkv. predstojništvo. 663

Sprejme se takoj 2 trgovska poslovnika in 2 učenca z dobre hiše v trgovini Jožef Druškič v Slovenskogradcu. 664

Kupim strd (med) 100-150 (cvetlični in ajdni). Pismene ponudbe na upravnijo Slov. Gosp. pod "Strd" št. 644.

Sube gebe, fižol, vinski kamen ter zleplo vse dejelno pridrške, kakor tudi vrste vreče kupi veletrgovina Anton Kolenc, Celje Graška cesta št. 22. 651

Dveletne ospilje trds proizaja po 10 vis. komad Anton Slodnjak trdnar pošta: Juršinci pri Ptaju. 652

Valed odhoda na bojišče se prodava novo Puhov kolo za zračano ceno. Več pove Marija Kurnik, Sv. Trojica v Slov. goricah. 649

Dražba

Itošnjega cerkv. vina

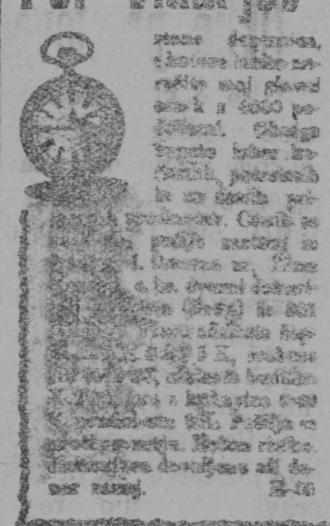
bo dne 22. novembra t. l. ob 10. uri predpoldne pri

Sv. Petru pri Mariboru.

Pišite takoj

po najnovejše vzorce in krasen cenik, katerega dobite zastonj in poštne prosto v prvi gorenjski razpošiljalnici Ivan Savnik, Kranj 150 (Gorenjsko). 688

Pet vinarjev

Anton Nudi,
mizarski mojster priporoča svojo bogato zalogo leženih mrliških rakev po najnižjih cenah. Svojo zalogo ima pri magdalenski cerkvi na starem prostoru v Mariboru Tržaška cesta št. 11. 615

Sartljeva moka brez vsakih kart!

Samo en zavitek za en šartelj ne da bi porabili kaj sladkorja, kvasa itd. Na dan odposljemo čez 1000 zavitkov. Cena za en zavitek samo K 1:30 Na naročilo izpod 3 zav. se ne ozira. Pojasnila na razpolago! Naročilo obratno pri tvrdki Ivan Urek, Borovlje, Korosko. 667

Vinogradniki, pozor!

Na suho cepljene, trte so na prodaj.

Najboljše sorte in sicer: I. vrste: laški rizler (Wälschrising), beli burgundec, bela in rudeča žlahtaina (Gutedel), izabela, pošip (Sipon), zeleni silvanec, beli ranč, trunja (bogato rodeča), kavčina, plavi burgundec, rumeni muškat, muškatna žlahtaina, črni pesjanec ter nekaj mešanih vrst. Na razpolago je tudi več tisoč vkoreninjenih divjakov, in podlage (ključi) od Rigania Portalis.

Vse trte so cepljene na podlagi Rip. Portalis ter so tako lepe in popolnoma zarašcene in lepo vkoreninjene zakar se jamči.

Debjijo se tu li cepljene trte lanskega nasada (L 1914). Cena trtam je po dogovoru. Pri naročilu naj se posije 10% are. Naročila brez are so neveljavna. Kdor si želi naročiti lepe trte in nasaditi lep vinograd, naj se blagovoli oglašiti pismeno ali ustvene pri Francu Slodnjak, trtoar v Retmanu, pošta Juršinci pri Ptaju (Štajersko). 618

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte po najbolj nizki cenii

Eti meni se dobijo cepljene trte

Za zdravje želodca!

Čez

ga ni!
Po njem ti jedi diši,
Zeldec ne opeša
In glava ne boli!

Zahajte izrečno „FLORIAN!“**Zavračajte penarede!****Ako naročite**

in to nemudoma storne,

1 srečko avstrijskega Rudečega križa

1 srečko ogrskega Rudečega križa

1 srečko budim poštanske bazilike

1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz l. 1880

1 dobitni list 4% ogrske hip. srečk iz l. 1884

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitki 630.000 K

dobite igralno pravico do dobitkov ene turske srečke v znesku do**4000 frankov popolnoma zastoni.**

Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno

424

— Srečkovno zastopstvo 15, Ljubljana. —

Kupim
večjo množino lepo posušene koruzne (turščine) slame in večjo množino svežih leskovih palic, odrezanih na grmu, dalje želoda in bukovega žira. Ponudbe in vprašanja: R. Starovašnik, Konjice 62, Štajersko.

Nova pošiljatev vina

iz Bola (otok Brač) je došla dne 13. okt.

kljub velikim težavam v dobrem stanu v Maribor. Cenjeno občinstvo, naj blagovoli vzeti to na znanje, da se podpisana tvrdka nahaja v prijetnem položaju, da lahko prevzame zopet vecje pošiljatve, dokler bo namreč zaloga zadostovala.

Vino se radi dobre kakovosti toplo priporoča posebno ljudem, ki so slabokrvni in ki so na potu okrevanja. Za izvor in pristnost vina prevzame tvrdka vsakto jamstvo.

Tvrdka F. Cvitančič-vdova,
vinska trgovina Maribor, Šolska ulica št. 5. 653

Edina zastopstvo in glavna zalog za Avstro-Ugarsko od originalnih armadnih in železničarskih Roskopf-ur 5R.

Po 14 dnevni poskušnji
so lahko vsaka ure proti popohi sveti zoper zanesja, torej ni nobena rizika, ampak so lahko vsak sram propriča o teh izbornih urah. Predstavljeni teh ur: Prava železničarska Roskopf-ur je, ne dolgo tega, način za žaloznico in strupacne službe z novo konstrukcijo zboljšala, delila preizkusi tek, posebej močnost, kolcje se vse vrti v kamenih. Ura teče 32 ur in ide tedno na pol minute, če tudi ura leži, visi ali se nosi v žepu. Ura je zavarovana proti preveliki napetosti porenja, obložja je iz čistega niklja ter je zavarovana še z enim plastičem za varstvo zoper prah ter se vsi pokrovi stregi in zunanjo zapirajo. Po dobi preizkusa je to ure radi nizke cene in vendar doberga teka uradno uporablja pri armadi in različnih železnicah. Prosim Vas torej, da to ure ne zamenjate z drugimi sličnimi urami, ki se dobijo v trgovinah. — Vsak si naj brez nevernosti, da bi trpel kako škoda, naroč moje eno uro. — Velik cenik popolnemu zastonju.

A. RIFFMANN, Maribor ob Dravi št. 8,
načela tovarniška zalog ur, srebrnine in zlatnine,
raspoložljiva v vse dežele. — Specialist za boljše ure

Jamstvo 3 leta.

39

Oklic prostovoljne sodne dražbe.

Po c. kr. okrajnemu sodišču v Šoštanju se bodo vsled predloga lastnice Zadružne Zveze v Celju, reg. zadruge z omenjeno zavezo, javno prodalo zemljišče v. st. 633. k. o. Šoštanj, obstoječe iz parc. št. 610, 590/1, 607/1, 609/1, 617/8 travnik v izmeri 1896 m² in paro. 611, 606, 605/1, 608/1 in 612/3 njive v izmeri 8578 m². Izlicna cena je 4000 K.

Dražba se vrši dne 20. decembra 1915 o b. 10. uri dopoldne v pisarni c. kr. notarja dr. Hans Winklerja v Šoštanju.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejemajo. Na posestvu zavarovanim upnikom se zastavne pravice pridržijo brez ozira na prodajno ceno.

Prodajalka si pridrži pravico, da se sme tekom 3 dneh odkloniti prodaja ali da v istem času odobri tudi tak ponudek, ki ne dosega najvišjega ponudnika. Vsi ponudki so v tem času treh dni po dražbenem naroku na svoje ponudbe vezani.

Vsi pogoji glede rokov in kraja plačila se lahko vpogledajo pri sodnem komisarju dr. Hans Winkler, c. kr. notar v Šoštanju.

C. kr. okrajna sodnija v Šoštanju odd. II
dne. 25. oktobra 1915.

680

Vinograd na prodaj!

V ormoško - ljutomerskih goricah je na predaj majhen vinograd z lepo gosposko in viničarsko hišo, s sadonosnikom in z njivo. Vprašanja pod Poštno-ležeče 51, Središče.

689

Orehe, proso,solnčne in bučne peške
kupu e**H. MATIČ v Celju.****Manufaktурно trgovino J. FAULAND v Ptiju se najbolj priporoča.****Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru.**

Hranilne vloge so sprejemajo od vsekoga in ne obrestujejo: zavrnčno po 4%, proti tri meseci odpovedi po 4%. Obresti so pridržajo in izplačajo 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilna posojilnica se sprejemajo hot getov denarj, ne da bi se njih obrestovanje naj prekratka.

Posojila se dajajo po dnu leta: na vključbo proti popolnemu vnosu po 5%, na vključbo spleh po 5%, na vključbo in poročilo po 5%, in na enkrat kredit po 6%. Nadalje izplačajo na sestavo vrednotnih papirjev. Dolgoro pri dragih denarnih novčadih prevzame posojilnica v svoje last proti poslovni getovi strelkov, ki pa nikdar ne presegajo 7 krov. Prečka na vključbo delka posojilnika brezplačno, stranka plača le kolce.

Uradne ure so med med 9. do 12. ure dopoldne in vse resti od 9. do 12. ure dopoldne izvenčali praznike. V uradnih urah se izvajajo denarje denarje.

Pojasnila se dajajo na počasno prejemanje vseh delavnikov od 9. do 12. ure dopoldne in od 9. do 5. ure popoldna.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne zatevanki.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).**Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju**

registrovana zadruga z noem. zavezo

Obrestuje hranilne vloge se**4 1/2 %**

od dneva vloge do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojila

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednotnih listin pod zelo ugodnimi pogoji.

Prošnje za vknjižbo dela posojilnika brezplačne, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike. -

v lastni hiši (Hotel 'Pri belem volu') v Celju, Graška cesta 9, I.nadstr.